

[SAMOMIESZKACZ *sb m*

I pl samomieszkaczami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto mieszka sam, z dala od ludzi, pustelnik [tłumaczenie etymologii grec. μοναχος 'mnich']:
Takić był przedtym żywot tych co ie *Monachos*, to iełt *Sámo* miefzkáčámi zwano *DesidWilkow*
1589 63v.

KW, (LWil)